

ÁGH ISTVÁN
Érettségi találkozó

*Olyan szokásos megkönnyebbüléssel
szállsz ki, mint szoktál minden utazáskor,
hogy végre itt vagy, s azt se veszed észre,
milyen szenttelen, pedig ez a város
volt életed másik fontosabb része.*

*Legalább attól lennél meghatódva
hogy a peron, a resti, a kijárat
úgy fogad megint már fél század óta,
ahogy a vonat felől mindig láttad,
a négy esztendő az sem igazolja?*

*És a liget! mikor a padon ültél,
senki földjén tengődő kollégista,
olcsó kis csokoládén keserülvén
ábrándoztál, híressé alakítva
jövődöt, melyből mára visszajöttél.*

*Bár szálloda lett a dohos malomból,
és a zsilipre sikló vízi patkány
után hatalmas fölhzlalt aranyhal,
s kivel a tó téli gőzébe bújtál,
az sem segít találkozni magaddal.*

*Közeledhetsz-e úgy az iskolához,
ha múzeum, és semmi köze hozzád,
bányász fűrófejekkel teli tárlók
bontották szét a gimnázium múltját,
máshol keresd az érettségi tablót.*

*Egy emléktelen kocka-épületben
elévült neved szerint vagy kiírva,
megannyi név meg fénykép mellé tűzve
élők és holtak társaként, akik ma,
ki tudja, hányan gyűlnek újra össze.*

*Indítson meg, hogy régi szállásodból
nyitották ezt a vendéglőt? s hogy éppen
itt lehetnél valamiképp hasonló,
ágyad helyén az asztal, csupa étel,
ital, és lányok!, s mindenféle képzet.*

*A Ballag már a...nóta dallamára
virágtalan, fehér orgonaillat
fojtogat, mint sírás előtt a bánat,
s valami fénylő mélység fölött siklat
az egyszeri, igaz se volt varázslat.*

*Hiszen leginkább magadnak hiányzol,
bár anekdota lettél, s egyre hosszabb,
hozzá egy korsó sör vagy két pohár bor,
mit az örök rántott szelethez hoznak,
hozzá egy korsó sör vagy két pohár bor.*

